

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 26 sierpnia 2019 r.

DNR-4.730.52.2019.KR

DECYZJA nr DNR-2/ 156 /2019

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku SANICO ELECTRONICS POLSKA sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/124/2019 z dnia 4 lipca 2019 r., postanawiam:

1. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) uchylić decyzję DNR-2/124/2019 w zakresie pkt 4 i w tej części umorzyć postępowanie.
2. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) oraz art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544 ze zm.) uchylić decyzję DNR-2/124/2019 w zakresie pkt 5 i zobowiązać SANICO ELECTRONICS POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Markach do przedstawienia dowodów wykonania decyzji DNR-2/124/2019 w terminie 14 dni od daty, w której stanie się ostateczna.
3. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) utrzymać decyzję DNR-2/124/2019 w mocy w zakresie pkt 7.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Favet sp. z o.o. z siedzibą w Morągu (zwana dalej Stroną) przez Inspektorów Warmińsko Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie, ustalono że udostępniany przez stronę wyroby:

lampki nocne wtyczkowe "Pszczółka", "Motylek" oraz "Potworek" (zwane dalej Wyrobami) są niezgodne z wymaganiami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. z 2016 r., poz. 806, zwanego dalej rozporządzeniem). Powyższych ustaleń dokonano posiłkując się pkt 12.7.8 normy PN-EN 60598-2-12:2013-12 „Oprawy oświetleniowe. Wymagania szczegółowe. Lampki nocne montowane w gniazdach sieciowych” zharmonizowanej z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (OJ L 96, 29.3.2014, p. 357–374). Zgodnie z ww. punktem normy lampki nocne montowane w gniazdach sieciowych nie powinny mieć obudowy o takim kształcie ani być ozdobione w taki sposób, aby mogły być traktowane przez dzieci jako zabawka. Bowiem podczas zabawy może dojść do uszkodzenia osłony i narażenia użytkowników na porażenie prądem o napięciu 230V.

Ze względu na powyższe Prezes UOKiK uznał, że sposób wykonania lampek naruszył przepisy § 6 i § 7 ust. 1 rozporządzenia oraz pismem z 11 marca 2019 r. zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami rozporządzenia oraz w sprawie nałożenia na stronę kary pieniężnej za wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami.

Decyzją z 4 lipca 2019 r. nr DNR-2/124/2019 (zwaną dalej Zaskarżoną decyzją), ze względu na fakt, iż strona nie udowodniła, iż wycofała wyroby niezgodne z wymaganiami z obrotu (strona nadesłała niekompletny materiał dowodowy, dokumentujący podjęcie działań wobec 345 spośród 362 kontrahentów) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

1. na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm. zwana dalej ustawą o systemach oceny zgodności) nakazał wycofanie wyrobów z obrotu ;
2. na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zakazał udostępniania wyrobów ;
3. na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakazał odzyskanie wyrobów ;
4. na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakazał zniszczenie wyrobów ;
5. na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał stronę do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ;

6. na podstawie art. 84 ust. 7 nadał decyzji w pkt 1,2 i 4 rygor natychmiastowej wykonalności ;
7. na podstawie art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 15.000 zł za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami.

Decyzję doręczono 8 lipca 2019 r.

Pismem z dnia 22 lipca 2019 r. Strona zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej Wnioskiem) zakończonej decyzją DNR-2/124/2019 z 4 lipca 2019 r., wnosząc o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w części, w zakresie pkt 4 oraz umorzenie postępowania w tej części;
2. uchylenie zaskarżonej decyzji w części, w zakresie pkt 5 i 7 oraz ponowne rozpatrzenie w tym zakresie sprawy co do jej istoty.

Do Wniosku załączono zestawienie kontrahentów wraz z informacjami odnośnie numerów faktur korygujących lub o złożonych oświadczeniach. Treść załączników wskazuje, że wystawiono faktury korygujące dla kolejnych 12 kontrahentów, a także że jeden z kontrahentów złożył oświadczenie o nie posiadaniu wyrobów na stanie magazynowym.

Pismem z dnia 31 lipca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę, iż toczy się postępowanie w sprawie z wniosku SANICO ELECTRONICS POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Markach o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-2/124/2019. Jednocześnie poinformowano stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wezwano również stronę, do przedstawienia Prezesowi UOKiK dowodów, jeśli strona dysponuje dowodami, które mogą mieć wpływ na wynik sprawy, a które dotychczas nie zostały złożone do akt sprawy. Za pismem z 13 sierpnia 2019 r. strona przedstawiła dwa kolejne oświadczenia o nie posiadaniu wyrobów na stanie magazynowym oraz informacje odnośnie numerów faktur korygujących dla ostatnich dwóch kontrahentów, którzy dokonali zakupu wyrobów.

Do czasu wydania niniejszej decyzji Strona przedstawiła datem dowody, które pozwalają stwierdzić, że wszystkie Wyroby zostały wycofane z obrotu oraz że konsumenci zostali poinformowani o niezgodności Wyrobów z wymaganiami.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, a także do postępowań w sprawach kar pieniężnych, o których mowa w art. 88-96, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096).

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem SANICO ELECTRONICS POLSKA sp. z o.o. poprzez nadanie Wniosku w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe w dniu 22 lipca 2019 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14 - dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została bowiem doręczona w dniu 4 lipca 2019 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kp.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy

państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a.. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa

504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Formułując żądanie w piśmie z 22 lipca 2019 r., strona zaskarża decyzję DNR-2/124/2019 w części, tj. w zakresie pkt 4, pkt 5 i pkt 7.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego *gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzje pierwszoinstancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia.* (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 4, pkt 5 i pkt 7 decyzji nr DNR-2/124/2019 z dnia 4 lipca 2019 r., Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego materiału wyłącznie w zakresie objętym zaskarżeniem.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK na Stronę obowiązku wycofania Wyrobów z obrotu oraz nałożenia kary pieniężnych było wprowadzenie do obrotu wyrobów nie spełniających wymagań, tj. lampek nocnych wtykowych – „Pszczółka” kod EAN 5901508310064, „Motylek” kod EAN 5901508310071 i „Potworek” kod EAN 5901508310057, niezgodnych z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia., oraz nie wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 20 marca 2019 r. Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o aktualny w czasie wydania Zaskarżonej decyzji stan prawny i faktyczny. Ocena zgodności z wymaganiami wyrobów – której strona postępowania nie zakwestionowała w toku postępowania zakończonym Zaskarżoną decyzją – jednoznacznie wskazała, że nie spełniają one wymagań. Strona wprowadzając do obrotu Wyroby niezgodne z wymaganiami naruszyła obowiązek, o którym mowa w art. 13 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Naruszenie ww. obowiązku obligowało Prezesa UOKiK do wszczęcia na podstawie art. 76 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami oraz do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, zgodnie z dyspozycją art. 88 ust. 1 w zw. z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów oraz okoliczności podniesionych przez Stronę w odwołaniu należy zważyć co następuje.

Dokładna analiza okoliczności niniejszej sprawy, uwzględniająca zarówno materiał zgromadzony w aktach sprawy przekazany przez Warmińsko – Mazurskiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie, jak również stanowisko i dowody powołane przez Stronę we Wniosku i w toku

niniejszego postępowania, przemawiają w ocenie Prezesa UOKiK za uznaniem, że rozstrzygnięcia zawarte w zakresie pkt 5 i 7 Zaskarżonej decyzji są zasadne i znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy. W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowił utrzymać Zaskarżoną decyzję w tej części w mocy.

Rozpatrując sprawę w zakresie pkt 5 Zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym strona została zobowiązana do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, wskazać należy, iż konieczność podjęcia działań zmierzających do wycofania Wyrobów z obrotu wynikała już z postanowienia z 20 marca 2019 r., a strona podjęła i kontynuowała takie działania. W dacie wydania Zaskarżonej decyzji tj. 4 lipca 2019 r. strona prowadziła proces wycofywania Wyrobów z rynku już od co najmniej 3 miesięcy. W tym czasie z obrotu wycofano lub uzyskano oświadczenia o nie posiadaniu Wyrobów na stanie od 345 spośród 362 kontrahentów. Zauważyć jednocześnie należy, że zobowiązanie do przedstawienia dowodów w określonym terminie orzeczono w pkt 5 sentencji decyzji, natomiast wyłącznie rozstrzygnięcia zawarte w zakresie pkt 1, 2 i 4 Zaskarżonej decyzji uzyskały rygor natychmiastowej wykonalności. Powyższe oznacza, że tylko obowiązki polegające na nakazie wycofania Wyrobów z obrotu, zakazie udostępniania Wyrobów oraz nakazie zniszczenia Wyrobów były wykonalne z dniem doręczenia Zaskarżonej decyzji. Zatem, obowiązek przedstawienia dowodów na wykonanie decyzji w terminie 14 dni, ze względu na brak nadania mu rygoru natychmiastowej wykonalności, wiązałyby stronę dopiero z chwilą uprawomocnienia się tej części decyzji I instancji lub w przypadku wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z chwilą doręczenia niniejszej decyzji rozpatrującej ponownie sprawę co do meritum. Ze względu na powyższe, skorygować należało rozstrzygnięcie pkt 5 Zaskarżonej decyzji, tak aby wyznaczony stronie termin wykonania obowiązku nałożonego decyzją korelował z jego wymagalnością. Wskazanie bowiem w treści sentencji, iż dowody należy przedstawić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, bez jednoczesnego nadania temu obowiązkowi rygoru natychmiastowej wykonalności, nie byłoby dla strony wiążące do czasu uzyskania waloru ostateczności tej części decyzji.

Jak wskazano wcześniej obowiązek przekazania dowodów wykonania decyzji dotyczy działań już prowadzonych przez stronę, które nie wymagają znacznego nakładu czasu dla ich realizacji. Z tego względu w ocenie Prezesa UOKiK wyznaczony w decyzji 14 dniowy termin wykonania decyzji, zwłaszcza mając na uwadze, że dowody na wycofanie Wyrobów z obrotu od wszystkich kontrahentów strona nadesłała jeszcze w toku niniejszego postępowania jest odpowiedni.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju, co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie, którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiaru kary.

Rozważając wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzone do obrotu przez stronę postępowania *lampki nocne wtykowe* – „Pszczółka” kod EAN 5901508310064, „Motylek” kod EAN 5901508310071 i „Potworek” kod EAN 5901508310057 nie spełniają wymagań, z uwagi na ich zaprojektowanie i wytworzenie w taki sposób, że niezapewniona została ochrona przez niebezpieczeństwem urazu mogącym powstać wskutek bezpośredniego kontaktu użytkownika (dziecka) z elektrycznością. Ze względu na kształt osłony źródła światła, wyroby mogą być potraktowane przez dzieci, jako element zabawowy. Zważywszy, że atrakcyjny dla dziecka wygląd sprzętu elektrycznego w połączeniu z umieszczeniem wyrobów w gnieździe wtykowym może skutkować uszkodzeniem osłony podczas zabawy, zagrożenie dla bezpieczeństwa dzieci i ryzyko porażenia dziecka prądem należy uznać za poważne.

Strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy 70 000 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Pszczółka” kod EAN 5901508310064, 70 000 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Motylek” kod EAN 5901508310071 i 60 000 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Potworek” kod EAN 5901508310057, natomiast udostępniła 22 913 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Pszczółka” kod EAN 5901508310064, 14 385 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Motylek” kod EAN 5901508310071 i 8 533 sztuk *lampki nocnej wtykowej* „Potworek” kod EAN 5901508310057 362 kontrahentom na podstawie faktur. Ilość zakupionych egzemplarzy jest więc znacząca, niemniej jednak Prezes UOKiK zauważa, że dystrybutorom do dalszej odsprzedaży udostępniono łącznie 45 831 wyrobów, co stanowi jedynie 23% ogólnej ilości 200 000 sztuk nabytego sprzętu elektrycznego. Z przekazanych przez przedsiębiorcę dokumentów *sprzedaż wg kontrahentów i asortymentu* wynika, że wyroby sprzedawane były w okresie od czerwca 2018 r. do kwietnia 2019 r.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami rozporządzenia, w znacznej ilości i przez okres około roku, naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem wyrób stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia dzieci. Niemniej jednak, okoliczności sprawy wskazują, że pomimo istotnej wagi naruszenia prawa, kontrahentom do dalszej odsprzedaży udostępniono ograniczoną ilość wyrobów, co przemawia na korzyść strony postępowania.

Prezes UOKiK uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej fakt, iż w przeszłości strona postępowania naruszyła obowiązek tego samego rodzaju, wprowadzając do obrotu sprzęt elektryczny niezgodny z wymaganiami rozporządzenia. Wobec przedsiębiorcy prowadzone było postępowania administracyjne DNR-2.730.214.2017 na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zakończone decyzją DNR-2/322/2017,

w której Prezes UOKiK umorzył postępowanie w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu i odstąpił od wymierzenia kary, z uwagi na przedłożenie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. W opinii organu nadzoru rynku fakt ten świadczy o tym, że w toku niniejszego postępowania strona postępowania powinna być świadoma wymaganiom stawianym wyrobom wprowadzanym do obrotu oraz konsekwencji wprowadzania do obrotu wyrobów niespełniających wymagań określonych w przepisach prawa, jak również skutków niepodjęcia określonych działań w toku postępowania. W konsekwencji, Prezes UOKiK uznał, że wprowadzenie do obrotu po raz kolejny wyrobów niezgodnych z wymaganiami obciąża stronę postępowania. Bez wpływu na wymiar kary pozostaje zaś fakt, iż wszczęte w przeszłości postępowania wobec strony w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami zostały „umorzone w wyniku skutecznych działań”. Fakt, iż postępowania zostały umorzone nie wpływa bowiem na sam fakt, iż w przeszłości strona nie dopełniła obowiązku tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara. Jednocześnie w ocenie Prezesa UOKiK nie wpływa na wysokość nałożonej kary fakt, iż tylko nieznaczna część z wprowadzonych w ogóle przez stronę do obrotu wyrobów nie spełniała wymagań. Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, producent ma zapewnić, że wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami. Obowiązek ten dotyczy wszystkich wyrobów i nie jest znajduje uzasadnienia okoliczność, że tylko nieznaczna część z asortymentu udostępnianego przez stronę nie spełnia wymagań.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Okoliczności sprawy wskazują, że przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. To, czy wyroby spełniają wymagania dotyczące zewnętrznego kształtu osłony źródła światła, określone w pkt 12.7.8 normy *PN-EN 60598-2-12:2013-12 Oprawy oświetleniowe. Wymagania szczegółowe. Lampki nocne montowane w gniazdach sieciowych*, strona postępowania mogła zweryfikować organoleptycznie, bowiem czynność ta nie wymaga specjalistycznej wiedzy ani umiejętności. Podkreślić należy, że przyjmując na siebie obowiązki producenta i sporządzając deklarację zgodności z 1 sierpnia 2018 r., strona postępowania zadeklarowała zgodność wyrobów z normą *PN-EN 60598-2-12:2013-12*, której wymagania w oczywisty sposób naruszyła. Wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, iż nie spełniały one wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, iż w zakresie niedopełnienie obowiązków, wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru

rynku, strona postępowania niewątpliwie przyczyniła się w znacznym stopniu do powstania stanu naruszenia prawa w tym zakresie.

Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, jako importer nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku, wynikającego z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129).

W toku postępowania I instancji przedsiębiorca podjął działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa przedstawiając dowody wycofania wyrobów z obrotu bądź oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu sprzętu elektrycznego w ofercie handlowej pochodzące od 345 z 362 odbiorców wskazanych na zestawieniu, jak również dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów w stwierdzonych niezgodnościach w postaci wydruku komunikatu ze strony internetowej oraz skanu ogłoszenia prasowego. Podkreślenia wymaga fakt, iż strona postępowania uzyskała dowody potwierdzające wycofanie wyrobów z obrotu również od odbiorców mających siedzibę na terenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej (Czechy), a nadto złożyła oświadczenie, z którego wynika, iż część wyrobów została zutylizowana przez kontrahentów. W toku niniejszego postępowania strona przedstawiła co prawda dowody wycofania Wyrobów od pozostałych kontrahentów, niemniej jednak dowody te zostały uzyskane

i przedstawione już po wydaniu decyzji DNR-2/124/2019, nie stanowią dowodów na podjęcie dobrowolnych działań lub wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK. Zwrócić należy bowiem uwagę, iż Zaskarżonej decyzji w pkt 1 tj. w zakresie nałożenia na stronę nakazu wycofania Wyrobów z obrotu, nałożono na decyzję rygor natychmiastowej wykonalności. W związku z powyższym, okoliczność udowodniona złożonymi w toku niniejszego postępowania dokumentami nie może wpłynąć na wysokość kary pieniężnej. Niemniej jednak Prezes UOKiK pozytywnie ocenia wskazane działania podjęte przez stronę postępowania, w wyniku których z obrotu wycofano od wszystkich posiadających je odbiorców.

Nakładając karę pieniężną organ nadzoru rynku uwzględnił również szacunkową wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży *lampek nocnych wtykowych* – „*Pszczółka*” kod EAN 5901508310064, „*Motylek*” kod EAN 5901508310071 i „*Potworek*” kod EAN 5901508310057. Szacunkowa korzyść osiągniętą ze sprzedaży Wyrobów na dzień 18 czerwca 2019 r. stanowiła iloczyn sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem zwrotów), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz jednostkowej ceny sprzedaży sprzętu elektrycznego, wskazanej przez stronę postępowania, tj.: *lampka nocna wtykowa „Pszczółka”* kod EAN 5901508310064 – 7,54 zł, *lampka nocna wtykowa „Motylek”* kod EAN 5901508310071 – 8,33 zł i *lampka nocna wtykowa „Potworek”* kod EAN 5901508310057 – 7,39 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 14 815 sztuk *lampki nocnej wtykowej „Pszczółka”* kod EAN 5901508310064 wyniosła 111 705,10 zł, ze sprzedaży 10 929 sztuk *lampki nocnej wtykowej „Motylek”* kod EAN wyniosła 91 038,57 zł, a ze sprzedaży 4 526 sztuk *lampki nocnej wtykowej „Potworek”* kod EAN 5901508310057 wyniosła 33 447,14 zł. Łącznie szacunkowa korzyść majątkowa osiągnięta przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobów wyniosła około 236 190,81 zł. Tak ustaloną korzyść majątkową organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę wymierzając administracyjną karę pieniężną.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 20 marca 2019 r. 30-dniowym terminie, strona postępowania przekazała dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu (skan ogłoszenia prasowego, wydruk komunikatu internetowego), jednak nie przedstawiła kompletnego materiału dowodowego w zakresie wycofania wyrobów z obrotu, bowiem dokumentacja przekazywana była sukcesywnie przez cały okres trwania postępowania administracyjnego prowadzonego przed organem w I instancji i uzyskana została od 345 z 362 odbiorców wyrobu. Dowody wycofania Wyrobów z obrotu od pozostałych kontrahentów dostarczone zostały dopiero w wyniku wydania Zaskarżonej decyzji. Niemniej jednak, przy wymiarze kary Prezes UOKiK uwzględnił fakt, iż przedsiębiorca

podjął działania mające na celu wycofanie wyrobów z obrotu bez zbędnej zwłoki a na niedochowanie wyznaczonego postanowieniem terminu przekazania materiału dowodowego wpływ mogła mieć znaczna ilość kontrahentów (362).

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy łącznie 200 000 sztuk wyrobów a następnie udostępniła je na podstawie faktur (w ilości 45 831 sztuk) 362 kontrahentom, w okresie od czerwca 2018 r. do kwietnia 2019 r., zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji. Ponadto strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie z obrotu wyrobów od wszystkich kontrahentów. Tym samym zachodzi prawdopodobieństwo, iż duża część wyrobów została zakupiona przez konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 30 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest w tym przypadku obligatoryjne.

Mając na względzie, że postanowienie z 20 marca 2019 r. wyznaczające 30 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 26 marca 2019 r. – termin na przedstawienie wymaganych dowodów upłynął 25 kwietnia 2019 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w wyznaczonym terminie strona postępowania przedłożyła dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami. Nie przedstawiła jednak kompletnego materiału dowodowego w zakresie wycofania wyrobów z obrotu, bowiem dokumentacja przekazywana była sukcesywnie przez cały okres trwania postępowania administracyjnego, a do chwili zakończenia postępowania przedsiębiorca nie przekazał jeszcze dowodów od 17 z 362 odbiorców.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

Prezes UOKiK ustalając wysokość kar wziął pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności sprawy uznając, że na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt istotnego naruszenia prawa i przyczynienie się przez nią w znaczącym stopniu do powstania tego naruszenia w zakresie wprowadzenia do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami, a także to, iż wobec przedsiębiorcy prowadzone było postępowanie administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z wprowadzeniem do obrotu sprzętu elektrycznego niezgodnego z wymaganiami. Okolicznością, którą uwzględniono na korzyść strony postępowania jest natomiast fakt, iż bez zbędnej zwłoki podjęła działania dobrowolne, sukcesywnie przekazywała dowody i pomimo nieprzedłożenia do wydania Zaskarżonej decyzji kompletnego materiału dowodowego należycie współpracowała z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie. Ponadto, mimo znacznej ilości zakupionych wyrobów, do dalszej odsprzedaży strona postępowania udostępniła tylko część ogólnej liczby nabytego sprzętu elektrycznego.

Rozważając ponownie wysokość nakładanej administracyjnej kary pieniężnej Prezes UOKiK podziela zaprezentowany wcześniej pogląd, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3

pkt 5 i 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj.: właściwej współpracy z organem nadzoru rynku i podjętych przez przedsiębiorcę działań dobrowolnych wskutek których, obecnie u odbiorców końcowych – konsumentów pozostała jedynie nieznaczną ich część, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary wynoszącej 15 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą, celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kary w stosunku do przewinienia. Pomimo, że strona przedstawiła w toku niniejszego postępowania dowody wycofania Wyrobów od kontrahentów, należy mieć na uwadze, że udział Wyrobów wycofanych od kontrahentów po wydaniu Zaskarżonej decyzji, w stosunku do ogólnej liczby kontrahentów był nieznaczący (17 spośród 362) i w ocenie Prezesa UOKiK nie przemawia za zmianą wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami, w wysokości 15 000 zł, uznając, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Jednocześnie rozpatrując ponownie sprawę w zakresie pkt 4 Zaskarżonej decyzji, uwzględniając ważny interes strony postępowania oraz dając wiarę oświadczeniu strony, zgodnie z którym w celu odzyskania należności pieniężnych oraz dochodzenia interesów przed organami Chińskiej Republiki Ludowej wycofane z obrotu Wyroby zostaną zwrócone producentowi do Chin w ramach postępowania reklamacyjnego, dokonując ponownej oceny stważanego przez wyroby zagrożenia i celowości nałożenia obowiązku zniszczenia Wyrobów, w związku z brakiem możliwości ich naprawienia, postanowił uchylić Zaskarżoną decyzję w części tj. w pkt 4 oraz umorzyć postępowanie w sprawie w tej części. Co prawda strona nie jest w stanie usunąć niezgodności wyrobów z pkt 12.7.8. normy PN-EN 60598-2-12:2013-12, niemniej jednak wyprowadzenie posiadanych egzemplarzy Wyrobów poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ocenie Prezesa UOKiK spełni cel jakim kierował się Prezes UOKiK nakładając nakaz zniszczenia Wyrobów oraz zapewni, że wyroby niezgodne z wymaganiami nie znajdą się na rynku. Jednocześnie działanie takie ograniczy straty strony postępowania i umożliwi dochodzenie swych praw wobec nierzetelnego kontrahenta.

Po dokonaniu ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, z zachowaniem przytoczonych wcześniej standardów postępowania odwoławczego, w świetle zgromadzonych dowodów, Prezes UOKiK postanowił orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa UOKiK (art. 3 § 2 pkt 1, art. 13 § 1 i § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz 1302 ze zm.).

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu wpis stały, który w niniejszej sprawie wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Mazurak
Dyrektor Departamentu Nadzoru Rynku